

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur vox eius tanquam vox aquarum multarum dicatur. Et vox illius
tanquam vox aquarum multarum. Sectio XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Via alia
Et contem-
plativa ut
deserat.

aliud esse simile flammæ ignis, & aliud esse simile rei manenti in igne, ita aliter activa vita, aliter contemplativa, spiritus sancti gratia præsto est. Sunt quidem hæc omnes expolitiones probabiles, sed primam tamen quæ est de humanitate Christi, magis literalem germanamque, atque adeo reliquis omnibus anteferendam arbitramur.

Cur vox eius tanquam vox aquarum multarum dicatur.

Et vox illius tanquam vox aquarum multarum.

SECTIO XII.

1.

Similem filio hominis hæc æquus descriptum, haud dubiè Ioannes sibi per eandem imaginariam ostensionem visus est, loquentem audire: alio qui qualem haberet vocem, intelligere minimè potuisset, ait igitur, *voce[m] eius fuisse tanquam vocem aquarum multarum*, cum impetu scilicet strepituque insistentium, hoc est valde sonoram & multiplicem, & magnis atque inconfitis clamoribus personantem, qualem multi simul homines simultuantes, clamantesque edere solèt. Solet enim in sacris literis multorum hominum simul clamantium vox, aut strepitum facientium sonitus, aquis cum impetu ruentibus comparari veluti apud Ezech. capite 1. *Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei, cum ambularent, quasi sonus erat multitudinis, & quasi castrorum.* Et Esai. 17. *Voce[m] multitudinis populorum multorum, ut multitudo maris sonantis, & cum multis tubarum, sicut sonus aquarum multarum.* Huiusmodi igitur erat vox, qua similis filio hominis personabat: cuius mysterij ratio prima affertur à Primasio, & Amb. Anibert. quia nimirum qui in lege veteri vocem habebat tubæ, ut supra dictum est, id est, ille qui per paucos Prophetas, & prædicatores insonabat: in lege nova vocem habuit aquarum multarum, quæ populorum multitudinem significant, iuxta illud Apoc. 17. *A que quas vidisti populi sunt, & gentes, & lingua, id est, populorum multorum vocibus personuit.* Id quod etiam Daniel significavit c. 10. cum dixit: *Et vox sermonum eius ut vox multitudinis.* Et Ezech. c. 1. *Audiebam, inquit, sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum.* Eandem expolitionem approbat Rupertus. Secunda ratio est Richardi de S. Victore, Ruperti, Ioachimij, & aliorum: quia videlicet Christi mysteria omnium scripturarum eloquijs prædicta fuerunt, atque adeò Christus cum per se, vel per Apostolos loquebatur, vocem habebat instar aquarum multarum, quæ scripturas sacras exprimunt: iuxta illud Deut. 32. *Concresecat in pluviam doctrina mea, sicut ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stilla super gramina.* Est autem præclara hæc similitudo ad prædicationem exprimendam. Primum, quia ut ait Ioachimus, *Sicut quædam multi decidit pluvia sono multiplici concorsiter sonant: ita multiplici scriptura sacra eloquia in quibus loquitur Christus, eandem sonant veritatis sententiam: quam ob causam scriptura rota illi apud Ezechielem cap. 1. comparatur, cum dicitur: Apparuit rota una super terram, iuxta animalia habens quatuor facies, & aspectus earum, & operis quasi sit rota in medio rota, & una similitudo ipsarum quatuor.* Quo loco Divus Gregorius per rotam, sacram scripturam intelligit, quæ quatuor facies habet, quia utrumque testamentum in quatuor partes distinguitur, videlicet in Legem, Prophetas, Evangelia, Acta, & dicta Apostolorum. Verum *una similitudo ipsarum quatuor dicitur, ut indicetur summa omnium scripturarum consensio: imo vel ipsa rota notio eam confessionem manifestè exprimit, sicut enim in rota omnes radij a peripheria ducti ad idem*

Ezech. 1. 14.

Esai. 17. 12.

1. ratio ex
Primasio, &
Ansb.

Apoc. 17. 15.

Dan. 10. 6.

Ezech. 1. 14.

Rupertus. 2.

ratio ex

Rich. Vict.

Rup. Ioach.

Vox Christi

in Prophetis

instar aqua-

rum multa-

rum.

Deut. 32. 2.

Ioachimus.

D. Greg.

Scriptura sa-

cræ summa

consensio.

ad idem centrum desinunt, ita omnia, quae in sacra scriptura continentur in vno atque eodem veritatis centro copulantur, vel si mauis ad eundem Christum qui veritas est, vnanimi consensione decurrunt. Deinde quia sicut longius inundantis pluuia, aut fluuioium impetus, per praerupta loca ruentium longius auditur, ita Christi praedicatione ad fines vsque terra penetravit, iuxta illud Psal. 18. *In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum.* Atque haec est illa pluuia voluntaria, quam Deus segregauit haereditati suae. Psal. 57. Tertia ratio est Arethae, quia nimirum vox Christi eadem est, quae & Spiritus sancti ob cuius operationem flumina de ventre eius fluunt, Ioann. 7. cui concit illud Ioelis. 3. *Stilla bant montes dulcedinem, & colles fluent lacte, & per omnes riuos Iuda ibunt aqua, & fons de domo Domini egredietur, & regabit torrentem spinarum:* quare videtur Arethas vocem istam tanquam aquarum multarum, ad multitudinem gratiarum referre, quae ex ore Christi tanquam ex fonte diminarunt. Idcirco enim dicitur Psal. 44. *Diffusa est gratia in labiis eius.* Et Cant. 5. *Labia eius distillantia myrrham primam:* quo loco per labia doctrinam Christi intellige, quae propter puritatem candori liliorum comparatur, iuxta illud Psal. 11. *Eloquia Domini, eloquia casta.* Recte etiam additur, *distillantia myrrham primam,* tum quia doctrina Christi macerationem carnis commendat, quae quoniam praeseruata corruptione vitiorum, iure optimo myrrhae nomine confectur: tum etiam quia dona supernaturalia, & gratia, quae propter pulchritudinem liliis conferuntur, & ex ore Christi dimanant, non nisi habita prius myrrha, id est, castigata carne comparantur. Quidam ex recentioribus hanc vocem, *instar aquarum multarum,* ad secundum eius aduentum referunt, quo tempore habiturum, inquit, *voce aquarum multarum,* quoniam magnum terrorem mortalibus injiciet, ipseque solus erit instar numerosi exercitus, terrificus atque formidabilis, magnaque fortitudinis & potentiae ad inimicos suos, vel ipsa tantum voce perterrendos. Caterum nos eam expositionem, quae *voce aquarum multarum,* Euangelij toto orbe praedicationem, interpretatur, multo probabiliorem putamus, cum Apostoli caterique omnes Euangelij praedicones, multiplici voce omnibus populis & gentibus Christi fidem denunciarunt, atque ad gentium conuersionem magno impetu, multiplici que sonitu instar numerosi exercitus irruerunt. Et verò cum hac visione Christus se Ecclesiae Pontificem gubernatoremque exhibeat, non est cur ipsum dicitur, vt iudicem in fine mundi, & non potius vt principem ad vniuersam Ecclesiae economiam fundandam, constituentemque se se hac visione Ioanni ostendere voluisse, existimemus.

Cur Episcopi stellis comparentur: & cur in dextera eas Christus habeat.

Et habebat in dextera sua stellas septem.

SECTIO XIII.

Quod hoc loco ait Ioannes, Christum habere in dextera sua stellas septem, nostram expositionem non desiderat, cum ipse Angelus explicauerit dicens: *Septem stellas, Angeli sunt septem Ecclesiarum,* id est, Episcopi. Illud explicandum superest, cur Episcopi stellis comparentur, & cur in dextera Christi manu sint? Quod ergo attinet ad stellarum nomenclationem. Prima ratio est Richardi S. *Episcopi stellis, cur comparentur, non sunt planetis, id est, errantibus sideribus, quia in eodem statu iustitia debent stare, non per diuersa vicia semetipsos permutare, & conuersionem*